

214. Eerste dictee van de Gooi- en Eemlander

Taalverloedering en de Gooise r!

Het is dezer dagen bijna usance geworden om grenzeloos te hakketakken op de Nederlandse taal. Vooral de invloed van het voor de een affreuze en voor de ander welluidende Engels doet velen, met name de senioren onder ons, de haren te berge rijzen.

Ook het steeds frequenter niet meer aaneenschrijven van samengestelde verba doet menig taalvirtuoos, die van huis uit gewend is op vileine wijze al het geschrevene minutieus te fileren, fibrilleren.

Wat de articulatie betreft, is de assimilatie van de Gooise r deze of gene nog wel een doorn in het oog. De in de jaren tachtig door het VARA-televisiekoor Kinderen voor Kinderen, dat overigens uiterst appetijtelijke melodieën op aanvankelijk lp's en later cd's heeft vereeuwigd, geïnjecteerde r lijkt desalniettemin onstuitbaar in zijn opmars.

In den beginne werd deze aberratie louter gepercipieerd in contreien waarin enigszins kakkineuze types bivakkeerden, maar inmiddels wordt de consonant ook door de minder gefortuneerde kindertjes, bij wier ouders geen limousine voor de datsja staat te pronken, met evenveel overgave gebezigd. Er valt geen peil op te trekken of in dezen ooit nog sprake zal zijn van een rigoureuze kentering.

Nu kan men zich afvragen of deze ontwikkelingen desastreuze consequenties zullen hebben. Immers, in een wereld die door de groeiende massacommunicatie en politiek-economische ontwikkelingen steeds meer geünificeerd raakt, hoeft het geen doodschrik te veroorzaken dat onze standaardtalen van de weeromstuit assembleren.

Het zou ten langen leste kunnen leiden tot een wereldtaal, die door eenieder vrijuit wordt gearticuleerd en die overigens in de negentiende-eeuwse jaren twintig al een voorloper had in het Esperanto. De reeds geïmplanteerde Gooise r zal ons bij de uitspraak wel te stade komen!